१. २. १२) · तच्च प्रतिप्रस्थाता भेदने तु प्रधानत्वादध्वर्युः । अत्रैतच्चिन्त्यते · किं कुम्भविषयमेतद्भेदनम् उताद्रिविषयमिति · किं तावत्प्राप्तम् · सूत्रेणैवोपक्रमः · कुम्भे भेदनꣳ सामर्थ्यात् ॥६॥ कुम्भविषयमेतद्भेदनम् नाद्रिविषयम् · कुत एतत् · एवमेतद्वचनं समर्थं भवति यदि न भिद्येत भेत्तवै ब्रूयादिति अद्रौ त्वसमर्थमेव न हि तस्य कठिनत्वाद्भेदनमाशङ्क्यते · एवं प्राप्तऽआह · अश्मनि वार्थवादात् ॥७॥ वाशब्दः पक्षव्यावृत्तौ · अश्मनि वैतद्भेदनं प्रतिपत्तव्यम् न कुम्भविषयम् कुत एतत् अर्थवादात् यदा क्ष्वेव॰ शुगृह्णति यं द्वेष्टीति (१.१.२.१२) सा च शुगश्मनि निहिता तदश्मनि शुचं दधातीति । सं॰ वाशब्दोऽवधारणे · अश्मन्येवाभिन्ने अयं भेत्तवाऽइति प्रैषः न कुम्भे · वाक्यशेषात् यदा॰द्वेष्टीति ।

वाच्यत्वाच्च ॥८॥ अपि चाश्मन्येव वाच्यं भेदनम् न कुम्भे स ह्यसमर्थः क्षिप्तोऽवश्यमेव[1] भिद्यतऽइति । अनपेक्षमेत्योदङ् प्राङ् तिष्ठन्नात्मन उपरि प्रापणान्ते जपतीमा मऽइति (१७. २) ॥९॥ आत्मा चात्राग्न्यात्मोच्यते । सं॰ ततो यजमानोऽनपेक्षमेत्यात्मनो दक्षिणश्रोणिसमीपे उदङ् प्राङ् इत्येशानदिगभिमुखस्तिष्ठन् उपरि हस्तं प्रलम्बं प्रसार्य प्रापणान्ते यत्र प्राप्नोति चयनप्रदेशं स्प्रष्टुं यत्र शक्नोति तत्र स्पृष्ट्वा जपति । मण्डूकावकावेतसशाखा वेणौ बद्ध्वावकर्षति मन्त्रकृष्टवत्समुद्रस्य त्वेति (१७. ४-७) प्रत्यृचम् ॥१०॥ मण्डूकादीन्वेणौ बद्ध्वाग्निं विकर्षति मन्त्र॰वत् क्रमेण। सं॰ मन्त्र॰वदिति (१७.२.१२) दक्षिणश्रोणेरारभ्य दक्षिणांसं यावत् भूमिसंलग्नान्येव कर्षति । पक्षपुच्छानि चाभ्यात्ममग्ने पावक रोचिषेति (१७. ८-१०) ॥११॥ अग्न्यात्मानमाभिमुख्येन प॰नि विकर्षति अग्ने॰षेति प्रत्यृचमेव । अत्यमुत्तरम् ॥१२॥ पक्षम् । वेणुमुत्करे कृत्वा चित्यमालभ्य तिष्ठन् ॥१३॥ ॥ द्वितीया कण्डिका ॥२॥ ॥

हिङ्कृत्य साम गायति ॥१॥ सामगानमुद्गातुः स्यात् समाख्यानात् अध्वर्योर्वा वचनसामर्थ्यात् नान्योऽध्वर्योर्गायेदिति (१. १. २. ४३) · समाख्यानमध्वर्योरिव विधानानुसारिणी हि समाख्या विधानं चाध्वर्यववेदविहितम् अथैनꣳ॰परिगायतीति (॰३२) एवं च नान्योऽ॰र्गायेदित्यनुवाद एव । पुरस्ताद्गायत्रम् ॥२॥ साम

---

१) ?? ह्यस्मभर्त्तः क्षिप्रोवस्य॰ K. ह्यस्मा॰ sec. m.